

REGULATIV

for Christiania Byes Sindssyge-Asyl, approberet ved kongelig Resolution af 17de Mai 1850.

A. Almindelige Bestemmelser for Asylet samt en Beskrivelse af Localerne.

§ 1.

Christiania Byes Sindssygeasyl, der afgiver Plads for omtrent 30 Patienter, er bestemt til i Regelen ikkun at optage Sindssyge af Mandkjønnet. Forsaavidt der imidlertid ei skulde være Adgang til at faae sindssyge Fruentimmer indsatte enten i det i Oslo værende, eller i et andet i Nærheden af Byen udelukkende til Behandling af Sindssyge af Qvindekjønnet indrettet Asyl, da kan der i Byens Asyl ogsaa optages sindssyge Fruentimmer, naar ikkun Foranstaltning føies til Forebyggelse af alt Samqvem mellem de Syge af forskjelligt Kjøn. Patienter, der ere hjemstavnsherettigede i Christiania Bye, have fortrinsviis Ret til at blive optagne i Asylet.

§ 2.

Ved Asylet ansættes:

- a. En Læge;
- b. En Inspecteur, der indtil Videre tillige fungerer som Forstander ved Arbeidsanstalten "Christian Augusts Minde".
- c. En Casserer og Regnskabsfører. Denne Betjent fungerer ligeledes indtil Videre som Regnskabsfører ved Arbeidsanstalten.
- d. 3de mandlige Sygevogtere, som fører det stastige [!] Tilsyn med de Syge.
- e. En Tjenestepige til Hjælp ved Huustjenesten.

§ 3.

De Syges Bespisning besørger indtil Videre af Stiftelsen "Christian Augusts Minde" efter nærmere med denne truffen Overeenskomst og efter et af Controlcommissionen antaget Spisereglement.

§ 4.

Der sørges for, at de Syge paa en passende Maade beskæftiges med Arbeide, til hvilken Ende en arbejdskyndig Sygevogter antages. To Arbeidsværelser (see Grundtegningen Fig. 1 c og d)* ere i Asylet indrettede, hvori de rolige og reenlige Syge kunne sysselsættes med forskjelligt Haandarbeide. I den til Asylet udlagte Have ville de nævnte Slags Syge, foruden at erholde et sundt Opholdssted ogsaa faae Anledning til Jordarbeide. For denne Classe av Syge er et stort Forsamlingsværelse indrettet (Fig. 2 b) hvori de indbyrdes kunne adsprede og underholde hinanden, ligesom de ogsaa erholde et fælles Spiseværelse (Fig. 1 e). I hver af Bygningens 2 Etager er for de rolige Syge indrettet et stort fælles Soveværelse, i hvilket ogsaa en Vogter opholder sig (Fig. 1 a og Fig. 2 c).

§ 5.

De urolige og voldsomme samt de ureenlige og besværlige Syge, der i en ny opført Fløibygning erholde sine Localer tilstrækkeligen isolerede fra de Roliges, faae i en egen afdeelt Gaardsplads et tilstrækkeligt Spadsererum. Der eller i deres Værelser

(Fig. 1 ii og Fig. 2 dd) beskæftiges disse Patienter, saavidt det kan skee, med passende Arbeide.

§ 6.

Alle Værelser i Asylet have en Høide af 5 Alen og ere forsynede med store Vinduer, der skaffe tilstrækkeligt Lys. Foran Vinduerne i de Uroliges Værelser løber en Rad af Palisader, og i de for urenlige Patienter bestemte Værelser ere i Vinduerne Jernstænger perpendiculairt anbragte. Samtlige Værelser ere lette at holde luftige og rene, Værelserne i Fløibygningen faae egne gode Ventilationsindretninger og Gulve belagte med Asphalt. Kakkellovnene blive her saaledes anbragte, at de Syge ei kunne komme i Berørelse med dem.

Asylet faaer sin egen Indretning til varme Karbad (Fig. f og g), ligesom der ogsaa tæt udenfor de Roliges Have er indrettet et Styrtbad.

§ 7.

Hvad Tvangsmidlernes Beskaffenhed og Anvendelse angaaer, da ville disse kun blive benyttet i saa lang Tid, som nødvendigt, paa den letteste og lemfældigste Maade, samt indskrænkes dertil, at den Syge hindres fra at tilføie sig selv, andre Personer eller Asylets Eiendom, nogen Skade. Tvangsmidlerne ville bestaae i Afsondring i Eneværelse og Anvendelse af Tvangstrøie eller en Art Tvangssæle, de sidste kun efter at Lægen hertil har givet sin udtrykkelige Ordre.

§ 8.

Naar en Syg ved Døden er afgaaen og Lægen vil foretage Obduction, kan denne af den avdødes Familie eller andre Vedkommende ei nægtes.

§ 9.

Ingen af de ved Asylet ansatte Betjente maa forlange eller modtage Skjænk eller Gave af de indlagte Syge, og de Betjente, der boe i Asylbygningen, maae ei modtage Fremmede i Logie.

D. TJENESTEREGLEMENT for samtlige over- og underordnede Betjente.

For Lægen.

§ 1.

Han har at afgive Bestemmelse saavel med Hensyn til Alt, hvad der angaaer de Syges Behandling og Forpleining, som hvad Ledningen af alle huuslige Anliggender betræffer.

§ 2.

Han antager, efter Conference med den ved Asylet ansatte Inspecteur, Tjenerpersonalet og kan til enhver Tid afskedige dem, naar han finder sig misfornøiet med deres Forhold.

§ 3.

Begjærte Oplysninger angaaende optagne Syge maa alene afgives af ham eller med hans Samtykke. Attester for indlagte Syge, som ere nødvendige ifølge Lov af 17

August 1848, meddeler han uden Betaling, ligesom han fører de i den nævnte Lovs § 5 omhandlede Protocoller.

§ 4.

Han besøger de i Asylet værende Syge regelmæssigen idetmindste engang hver Dag og ellers saa ofte han selv maatte finde det nødvendigt. Den første regelmæssige Visit aflægges om Formiddagen. Endvidere iagttager han Alt, hvad han anseer som tjenligt til de optagne syges Helbredelse og Velvære.

§ 5.

Lægemidler forskriver han fra et af Stadens apotheker for Asylets Regning, og iagttager i denne Henseende de, angaaende Lægemidlers Forskrivelse paa offentlig Bekostning, gjældende Bestemmelser. De Forraad, som han af enkelte Medicamenter finder nødvendigt at have, opbevares i et laasfærdigt Skab, hvortil han selv har Nøglen. Andre Requisite til Brug for Asylet erholder han leveret af Regnskabsføreren efter sit skriftlige Forlangende, ligesom han attesterer de til Asylet indkomne Regningers Rigtighed forinden de af Cassereren, efter Inspectørens Udgiftsordre, blive udbetalte.

§ 6.

Han skal saa ofte han finder det nødvendigt, undersøge de til de Syge bestemte Levnedsmidlers og Lægemidlers Qvantitet og Qualitet samt nøie paasee, at den Syge faaer det, der for ham er foreskrevet og bestemt. Naar han maatte opdage Mangler med Hensyn til de Levnedsmidler, der leveres til de Syge, gjør han Inspectøren opmærksom derpaa, og hvis dette ei skulde hjælpe, anmelder han Sagen for Controlcommissionen. Han forfatter og indsender til Inspectøren hver Formiddag en med sit Navns Underskrift forsynet Liste, der viser hvormange og hvilke Sygekoster der for den Dag behøves.

§ 7.

Han staaer Controlcommissionen til Ansvar for Udførelsen af sine Forretninger, meddeler den de Oplysninger som forlanges, er tilstede ved dens regelmæssige Møder og maa ikke nogen heel Dag være fraværende fra Asylet uden dens specielle Tilladelse.

For Inspectøren.

§ 1.

Inspectøren har at paasee, at Reenlighed, Orden og Ro overholdes i Asylet, at de ansatte Betjente opfylde de dem ved Instruxerne paalagte Pligter og overhovedet, efter Conference med Lægen at iagttage Alt, hvad der kan befordre Asylets Tarv.

§ 2.

Han fører Tilsyn med Asylets Bygninger, Meubler, Husgeraad og øvrige Eiendele og meddeler Regnskabsføreren de fornødne Oplysninger til Legitimation ved Forfattelsen af Inventarielisten.

§ 3.

Han har jevnlig at indfinde sig i Sindssygelocalerne, helst til ubestemte Tider, og sørge for, at enhver Uorden han maatte opdage, bliver afhjulpen.

§ 4.

Han har indseende med de Syges Arbeide, og paaseer i den Anledning, at den Vogter, som fører Opsigt hermed, saavidt muligt selv deeltager i Arbeidet. Han lader sig hver Aften af Vogterne underrette om, hvor mange Syge der have deeltaget i Arbeidet, og gjør den fornødne Anmærkning derom i en dertil indrettet Bog.

§ 5.

Han overholder, at Ingen Uvedkommende faaer Adgang til Indretningen, at ingen Breve eller andre Sager indbringes uden med Lægens specielle Tilladelse. Selv iagttager han den strængeste Taushed angaaende de Syges urigtige Ideer og Handlinger.

§ 6.

Medbringer en Syg Klædningsstykker eller andre Sager, da udfærdiger han herover en Fortegnelse, som meddeles den Syges Ledsager, hvorhos de indbragte Ting, forsaavidt de ei af den Syge benyttes, overleveres Regnskabsføreren til foranstaltende Opbevaring.

Medbringer en Patient Fødemidler eller indsendes saadanne til en sig i Asylet allerede opholdende Syg, sørger han for, at disse Fødemidler ei blive modtagne, med mindre det af Lægen tillades.

§ 7.

I Tilfælde af, at nogen Patient faaer et pludseligt Anfald af Hefthighed eller Raserie, lader han, dersom Lægen ei er tilstede, den Syge saa hurtigt som muligt, samt uden al Larm og unødvendig Tale isolere, og underretter snarest muligt Lægen herom.

§ 8.

Hver Løverdags Eftermiddag udleverer han til Tjenestepigen mod hendes Qvittering de for næste Uge nødvendige rene Klædningsstykker, Sengklæder o.s.v., og paa samme Tid modtager han og Qvitterer for de Klæder og andre Sager, som i den forløbne Uge ere blevne vadskede og istandsatte.

§ 9.

Ved Udgangen af hver Maaned foreviser han for Lægen de Sager, som ere blevne ubrugelige. Fortegnelse over disse Sager, underskreven af ham og Lægen, overleveres Regnskabsføreren til Legitimation for den i Inventarielisten anførte Afgang.

§ 10.

Som Secretær er han tilstede ved Controlcommissionens Møder og fører en authoriseret Forhandlingsprotocol.

For Cassereren og Regnskabsføreren.

§ 1.

Regnskabsføreren bør drage Omsorg for, at han til enhver Tid er forsynet med de fornødne Penge til Bestridelse af Sindssygeindretningens Udgifter. Naar Cassebeholdningen ei udgjør saa stor en Sum, som Udgifterne for den løbende Maaned kunne anslaaes til, har han skriftligen at henvende sig til Inspecteuren med Anmodning om, at Foranstaltning maa blive føiet til udbetaling af Bycassen af det fornødne Tilskud. Denne Requisition om Tilskud af Bycassen bliver tillige at vedlægge en summarisk Extract over Indtægter og Udgifter siden den sidst afgivne Requisition med tilføiet Opgave over de forestaaende Udtællinger og forventede Indbetalinger.

§ 2.

Sindssygeindretningens Tilkommende for de Patienters Cuur og Pleie som ere indlagte mod Refusion af de ved deres Ophold i Indretningen foranledigede Omkostninger, har Regnskabsføreren at indfordre, forsaavidt Vedkommende, af hvem Betalingen skal erlægges, opholder sig her i Byen; i Tilfælde af, at Refusion bliver at søge af fremmede Communer eller private Personer udenfor Byen, da udfærdiger Regnskabsføreren Regninger over de pligtige Beløb og tilstiller Inspecteuren samme til foranstaltende Indfordring af dens Paalydende ved Fattigcommissions Medvirken.

§ 3.

Med Hensyn til Bestridelsen af Sindssygeindretningens Udgifter har Regnskabsføreren at iagttage Følgende:

1. At intet Beløb med Undtagelse af Lægens og de faste ansatte Betjentes Gager, udbetales uden at Regningerne er forsynede med Lægens Attestation og Inspecteurens Udgiftsordre. Regninger over leveret Medicin til Afbenyttelse i Indretningen maa være undergaaede den sædvanlige Medicinalrevision forinden de udbetales.
2. At intet Beløb udbetales uden behørig Qvittering. Regnskabsføreren staaer selv til Ansvar for indløbne Regningsfeil, som ved Revision af de hans Casseregnskab vedlagte Regninger maatte forefindes, hvorimod han forøvrigt med Hensyn til beregnede priser og fastsat Betaling for Arbeide, naar samme ei ere grundede paa indgaaede Contracter eller afholdte Licitationsforretninger, ere betrygget ved Inspecteurens Udgiftsordre.

§ 4.

Følgende Protocoller bør for Sindssygeindretningen anskaffes og føres af Regnskabsføreren:

1. En Casse-Journal, i hvilken alle Indtægter og Udgifter af Penge efterhaanden som de forfalde, indføres saaledes, at man til enhver Tid kan af samme erfare Cassens Status. Alle Indtægts- og Udgifts-Poster blive at give fortløbende Nummer som tillige paaføres vedkommende Bilage.
2. En Casse-Conto-Protocol, hvori samtlige Indtægter og Udgifter efter Casse-Journalen anføres under saadanne Contoer, at det med Lethed kan sees, hvilke Indtægter og Udgifter Sindssygeindretningen har havt af ethvert Slags.
3. En Inventarieprotocol, hvori Regnskabsføreren har at opføre Indretningens Inventarium med Tilføiende af Til- og Afgang.
4. En Patient-Protocol, hvori Regnskabsføreren, efter fra Inspecteuren modtagne Indlæggelses og Udgangsordre anføres samtlige Patienter med Opgivelse af deres Navne, Forsørgelseshjem, om de ere indlagte mod Refusion eller

ikke, naar de indkom og naar de udgik. Med Hensyn til de Patienter, for hvis Ophold i Sindssygeindretningen Refusion bliver at søge, bør desuden i denne Protocol for hver enkelt Patients Vedkommende anmærkes det Beløb, hvortil Sindssygeindretningens Fordring andrager efter den gjældende Betaling pr. Dag, hvad deraf er betalt og hvad der udestaaer som Restance.

Regnskabsføreren har aarligen inden Marts Maanedes Udgang at aflægge følgende Regnskaber:

1. Et Casseregnskab, hvori samtlige Sindssygeindretningens Indtægter og Udgifter under de samme Contoer, som i Casseconto-Protocollen forefindes, anføres med Tilføiende af de legitimerede Bilage under Fortløbende Nummere.
2. Et Inventarieregnskab, hvori samtlige Indretningen tilhørende Inventariesager anføres med Tilføiende af Til- og Afgang.

Disse Regnskaber blive at oversende til Inspecteuren, som, efterat Inventarieregnskabet er forsynet med hans Attestation om, at de i samme opførte Beholdninger af ethvert Slags Inventarium virkeligen ved Aarets Udgang forefandtes, tilstiller Magistraten samme til videre Forføining.

For Sygevogterne.

§ 1.

Sygevogterne maa ansee de Patienter, som ere overgivne til deres Pleie, som Personer, for hvis Sikkerhed og Velvære de, saalangt deres Kræfter naae, maa staae til Ansvar. Baade for at lette deres egen Stilling og for at utøve en saa velgjørende Indflydelse som mueligt paa de Syge, maa de stræbe efter under alle Omstændigheder at beherske sig selv, saa at de aldrig vise Heftighed, Vrede eller Frygt. De maa nemlig stedse erindre, at Alt, hvad der i de Syges Opførsel eller Tale kan ægge dem til Uvillie, alene er en Følge af Sygdommen. Deres Skjælden, Heftighed og Rasen, deres ondskafulde Streger og Snit, ubeføiede Klager, ja selv personlige Anfald, ere Handlinger, hvortil de drives ved deres Sygdom, uden at være sig Hensigt eller Følge tilfulde bevidste. Sygevogterne bør undgaae al unødvendig Fortrolighed med de Syge, paa samme Tid, som de altid bør bestræbe sig for at vise sig venlige, villige og menneskekjærlige i deres hele Væsen. Herved ville de erhverve sig den allerstørste Anerkjendelse hos deres Foresatte, medens haard og uhøflig Tiltale og Opførsel mod den Syge, altid vil blive anseet som en stor Forseelse, og virkelige haandgribelige Mishandlinger ved Slag, Stød ec. ville straffes med øieblikkelig Afskedigelse. Er Nødværge uundgaaeligt, da maa dette indskrænke sig til paa den mildeste Maade at sætte den Syge ud af Stand til at skade; jo sjeldnere imidlertid en Vogter er nødt til at anvende dette, desto sikkrere er man paa at han omgaaes de Syge paa en rigtig Maade.

I Omsorgen for deres Person og Klædedragt ligesom ved deres hele Tale og Opførsel skulde Vogterne foregaae de Syge med et godt Exempel på Orden, Velanstændighed, Ærbarhed og Forligelighed. Aldrig maa de i Omgang med de Syge bruke Ord som: gal, forrykt, tullen eller andre deslige. De skulde tiltale enhver Patient endog i den allervoldsomste Sygdomsperiode, paa samme Maade, som de vilde tiltale en Person af hans Stand i sund Tilstand. Før de Syge uforstandig Tale, fare de frem med Hæftighed, skulde Vogterne med Mildhed søge at tale dem tilrette dog maa de aldrig gaa ind paa Patienternes urigtige Ideer, men paa en venlig Maade søge at berigtige disse og hvis dette ikke er muligt, undgaae al tirrende og unyttig

Modsigelse. Her maa de nemlig venne sig til at tie i rette Tid. En Vogter som med Villie ægger de Syge til at komme frem med deres urigtige Ideer, eller som driver Spot med deres Naragtigheder og Egenheder, erholder strax sin Afsked.

§ 2.

Ved Tilsynet med de Syge maa Vogterne anvende den største Opmærksomhed paa hver enkelt Patients Gjøren og Tale, deels for at han ikke skal tilføie sig selv, andre Personer eller Asylets Eiendom nogen Skade, deels for, at de til enhver Tid kunne afgive en nøiagtig Beskrivelse over de forskjellige Syges Tilstand til Lægen eller Inspecteuren.

§ 3.

Til alle uvedkommende Personer derimod skulle Vogterne iagttage en ubrødelig Taushed angaaende Alt hvad Patienterne gjøre eller sige i deres Sygdom. Enhver Vogter som forseer sig herimod og derved foranlediger, at de Syges Yttringer eller Opførsel bliver bekendt for Fremmede, erholder strax sin Afsked. Den største Strængthed er nødvendigt i dette Punct, da de fleste Syges Fortællinger om deres egen og Slægtningers Handlemaade før og under Sygdommen, som oftest ere aldeles urigtige og fordreiede, og da de ofte i deres Sygdom yttre Lyster og Lidenskaber, der aldeles ikke ere fremherskende hos dem i deres naturlige Tilstand. Sladderagtige Meddelelser herom til Ukyndige kunne derfor lettelig stille angjældende Personers Charakteer i et falskt Lys og paa forskjellig Maader skade deres gode Navn og Rygte.

§ 4.

En af Vogternes vigtigste Forretninger er at overholde en høi Grad af Orden og Reenlighed, saavel i ethvert Sygelocale, som med Hensyn til de Syges Person, deres Beklædning og deres Senge.

§ 5.

De skulle paa det strengeste forhindre alt Samqvem mellem Patienterne og deres Slægtninge eller Fremmede, med mindre en skriftlig Tilladelse fra Lægen forevises. Ligeledes maa de ikke modtage eller besørge Breve eller udføre nogen Commission for de Syge, uden at indhente speciel Talladelse. De maa aldrig modtage nogen Foræring eller laane Nogetsomhelst af de Syge.

§ 6.

Ingen Vogter maa nogensinde forlade Asylet eller deri modtage noget Besøg uden efter Tilladelse fra Lægen eller Inspecteuren. Til disse staae i det Hele Vogterne i samme Forhold, som almindelige Tjenestefolk, dog kunne de til enhver Tid afskediges af Lægen, naar han finder sig misfornøiet med deres Forhold.

§ 7.

Ønske de at fratræde deres Post, kan saadant kun ske til den for Tjenestefolks Flytning bestemte Tid efter foregaaende lovlig Opsigelse.

For Tjenestepigen.

§ 1.

Hun drager Omsorg for alt af Klæder, Linned og Huusgeraad, som ere i dagligt Brug og besørger Vadskningen og Instandsættelsen af Asylets og de Syges Tøi.

§ 2.

Hun sørger for, at de Syges Spisekar ere i reen og pudset Stand, samt har endvidere til de Syges Maaltider at arrangere Bordene i Asylets Spiseværelse, og efter at Maaltidet er endt, at borttage, reengjøre og forvare Huusgeraadet. Naar de Syges Mad er færdig og frembragt, underretter hun herom Sygevogterne, der da følge de Patienter, der spise sammen, ind i Spiseværelset.

§ 3.

Hver Løverdags Eftermiddag modtager hun imod sin Qvittering af Inspecteuren de for næste Uge nødvendige rene Klædningsstykker, Sengklæder og saa videre. Dette overgiver hun nu til de forskjellige Sygevogtere og lader sig af disse overlevere og optegne de i den forløbne Uge benyttede Sager, hvilke hun i den følgende Uge besørger vadske og istandsatte, for at de i tilbørlig Stand kunne overleveres Inspecteuren, naar hun næste Løverdags modtager det til den derpaa følgende Uge nødvendige rene Tøi. Ere nogle af Sagerne saa slidte, at de efter hendes Formening ei mere kunne udbedres, underretter hun herom Inspecteuren, der da [efter Conference med Lægen](#), besørger nye eller brugbare skaffede tilveie.

§ 4.

[Forsaavidt Lægen maatte boe i Asylet, holder hun hans Værelser og Meubler rene og besørger endvidere den for ham nødvendige Opvartning.](#)

§ 5.

Hun maa aldrig uden Lægens eller Inspecteurens specielle Tilladelse forlade Huset.

§ 6.

Ønsker hun at forlade sin Stilling, kan Saadant kun skee til den for Tjenestefolks Flytning bestemte Tid efter foregaaende lovlig Opsigelse. Hun kan derimod strax afskediges af Lægen, hvis han er misfornøiet med hendes Forhold.

Almindelig husorden.

§ 1

Vogterne staae op om Sommeren - fra April Maaned til September - Kl. 5, om Vinteren - fra October til Marts - Kl. 6 Morgen, og efterat have reengjort og udluftet Dagligstuen og Spiseværelset vække de alle de Syge Kl. 6 og Kl. 7.

§ 2.

En Vogter opholder sig nu i hvert af de fælles Soveværelser og efterseer, at de Syge vaske og paaklæde sig ordentlig og derpaa strax begive sig til Dagligstuen; en 3die Vogter gaaer imidlertid i samme Hensigt omkring til de Syge, som opholde sig i Eneværelser. Naar alle Syge saaledes ere paaklædte reengjøres og ordnes Soveværelserne, som da aflukkes, og Husets øvrige Rum. Alt dette maa i Regelen være fuldført inden 2 Timer efterat Vogterne ere opstaaede. Til Hjælp ved

Reengjørelsen og Ordningen af Huset benytte Vogterne de Syge, som dertil anvises dem af Lægen eller Inspecteuren.

§ 3.

Til alle Maaltider, undtagen Eftermiddagsmad, som ombæres Kl. 4 1/2 E.M., samles de rolige Syge i det fælles Spiseværelse til følgende Tider: Frokost om Sommeren Kl. 7, om Vinteren Kl. 8; Middag Kl. 12, Aftensmad Kl. 8 E.M. om Sommeren og Kl. 7 om Vinteren.

Ved Servering af Maden iagttages, at enhver Patents Portion er uddeelt og hensat paa den bestemte Plads førend de Syge indkaldes i Spiseværelset.

§ 4.

Under Maaltiderne maa det strængt overholdes, at enhver Syg faaer den ham tilkommende Portion. Ingen maa bortgive til en Anden, hvad han ikke selv spiser, men Alt hvad der levnes skal afleveres til Køkkenet.

Naar de Syge forlade Spiiseværelset skulle Vogterne eftersee, at de Intet medtage af Mad eller Spiseredskaber.

§ 5.

Til de urolige Syge ombæres af en Sygevogter Maden ved hvert Maaltid, førend de rolige Syge spise.

§ 6.

Den arbejdskyndige Vogter er antaget for, foruden at vejlede de Syge i Arbeide, at vaage over deres Opførsel under Arbeidet samt endvidere at bistaae de andre Vogtere i deres Forretninger. Med hvilke Syge de øvrige Vogtere skulle have Opsigt bestemmer Lægen.

§ 7.

De regelmæssige Arbeidstider ere fra Kl. 8 til 11 F.M. og fra Kl. 2 til Kl. 6 E.M. med 1/2 Times Frist til Eftermiddagsmad. Den øvrige Tid anvendes til Adspredelser og Bevægelse i fri Luft.

§ 8.

Naar Vogterne udsendes paa Spadseertoure med Syge skulle de nøiagtigen følge den Vei som foreskrives dem. Aldrig maa de i Selskab med Syge besøge offentlige Forlystelsessteder.

§ 9.

En Hovedregel for det hele indre Liv er forøvrigt, at tilstaae de Syge alt, hvad der kan lette deres Stilling og tjene til deres Adspredelse og Opmuntring, uden at forstyrre den indførte Huusorden.